

Školní ročenka

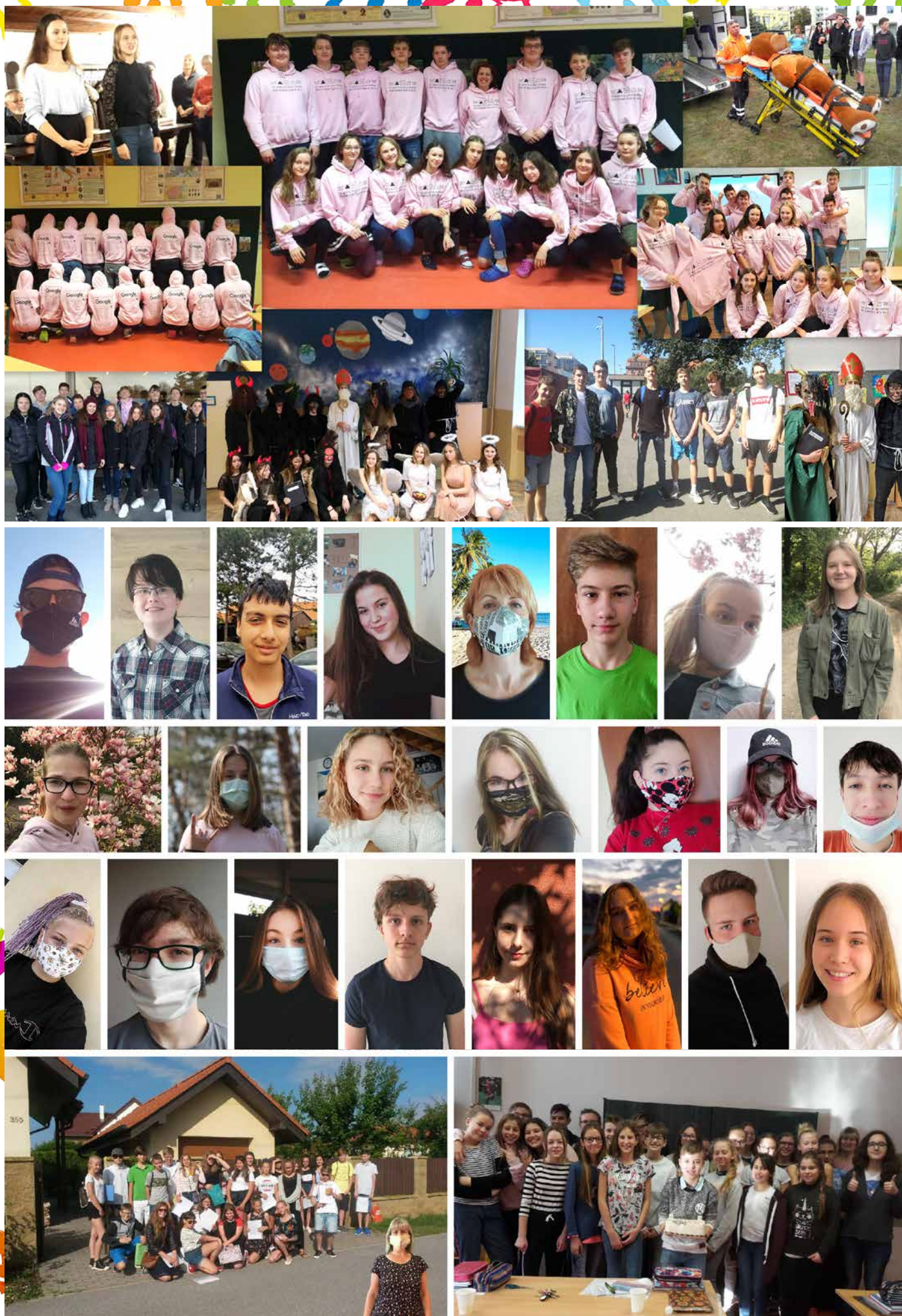
Základní škola Vítězslava Háška
Odolena Voda

3. ročník

2019/2020

Milé čtenářky, milí čtenáři!

Školní rok v září 2019 začal tak jako každý jiný...

Žáci i učitelé přišli do školy a těšili se kromě učení i na spoustu akcí, projektů, exkurzí a výletů.

Všechno plynule běželo jako voda v potoce až do 10. 3. 2020, kdy se čas zastavil... Veškerou činnost nám zmařil virus s názvem COVID-19. Škola se ze dne na den zavřela a my se všichni začali učit jinak.

Jak jinak? Doma od počítače a s počítačem či chytrým telefonem přes nejrůznější moderní aplikace, které nám umožnily spolu komunikovat i na dálku. Mysleli jsme si, že se stihneme všichni ještě do konce školního roku potkat, to se nám ale nepodařilo.

11. května do školy začali chodit deváťáci, aby se dobře připravili na přijímací zkoušky, 25. května se přidali žáci prvního stupně a 8. června i někteří žáci druhého stupně, docházka v této době byla pro všechny dobrovolná, ale ti, co přišli, tak měli velkou radost z toho, že zde mohli být.

Někteří se do školy těšili víc než na prázdniny ☺. Doba odloučení od svých kamarádů a kamarádek byla dlouhá.

Přestože druhé pololetí proběhlo téměř celé tzv. distančně, úkolů i dalších aktivit byl dostatek, a my se s Vámi o ně chceme podělit.

Všem, zejména pak rodičům, kteří se stali naší prodlouženou rukou, za jejich práci děkujeme a přejeme si, aby následující školní rok proběhl v klidu a ve zdraví.

O plynulý průběh tohoto zvláštního školního roku se zasloužili:

- **Vedení školy:** Mgr. Ivana Ullmannová, PaedDr. Michaela Grmelová, Mgr. Eva Srbová
- **1. stupeň:** Mgr. Lenka Březinová, Mgr. Alena Derková, Bc. Jana Doffková, Mgr. Kateřina Hlavínová, Lukáš Holý, Edita Hovadová, Mgr. Jana Jistebnická, Mgr. Hana Kněžová, Mgr. Lucie Koudelková, Mgr. Kateřina Kůželová, Mgr. Monika Lohniská, MgA. Zuzana Maternová, Petra Mončková, Mgr. Kateřina Nováková, Mgr. Martina Nováková, Mgr. Kateřina Peisarová, Miroslava Pražáková, Ing. Alla Příbylová, Mgr. Beáta Rosová, Mgr. Jitka Skýpalová, Hana Šimsová, Markéta Špičková, Mgr. Eva Šulcová, Bc. Kateřina Turková, Mgr. Dagmar Ullspergerová, Jana Weberová

- **2. stupeň:** RNDr. Anna Čermáková, Mgr. Petra Jonášová, Mgr. Jan Kolář, Mgr. Renáta Kynclová, Bc. Veronika Lechnerová, Jiří Lubas, Jan Holý, Mgr. Martin Holý, Mgr. Věra Huďečková, Mgr. Marie Nováková, Mgr. Šárka Míčková, Mgr. Radka Pavlíková, Mgr. Petr Petříček, Mgr. Tereza Prášilová, Mgr. Jitka Predigerová, Mgr. Jana Smetanová, Mgr. Jitka Soukupová, Mgr. Markéta Škramlíková, Pavla Tichá, Mgr. Božena Vintrová, Mgr. Monika Vodičková
- **Speciální třídy:** Mgr. Petra Blehová, Mgr. Lucie Vlachová
- **Školní družina:** Mgr. Lenka Baxová, Klaudivie Kladišovská, Marcela Mazurová, Petra Netíková, Jana Řezáčová, Hana Smolíková, Zuzana Teplá, Jaroslava Valentová
- S nejrůznějšími problémy nám pomáhala školní psychologka Mgr. Kateřina Kopečná.
- Učitelům v práci pomáhaly asistentky pedagoga: Adéla Demuthová, Eva Konečná, Martina Neugebauerová, Naděžda Svobodová, Iva Vozábalová, Šárka Zavadilová, Michaela Žilová.
- O naše chuťové buňky se staraly: vedoucí školní jídelny Pavlína Fraňková a paní kuchařky Marie Bacáková, Jana Bohuňková, Milada Hlasová, Hanna Hordynská, Jana Minářová, Marie Šišáková, Alena Vladyková, Lucie Vondrová.
- O plynulý průběh akcí se starala paní hospodářka Hana Vondráčková.
- Vstup do školy kontrolovala paní recepční Marie Zigová a o čistotu ve škole pečoval pan školník Ladislav Černý a Michal Pfořtner, paní uklízečky Jana Kratochvílová, Eva Konečná, Eva Krejčířiková, Monika Malá, Šárka Marková, Marie Mohylová, Jiřina Novotná, Lucie Součková.

Z dění ve škole

Nejenom výukou ve školní třídě se děti vzdělávají. Důležitou složkou jsou i rozličné tematicky zaměřené akce, které výuku zpestřují, podporují u dětí nejen vědomosti, ale i podporují vztahy k druhým.

Výstava na plotě

Hned na počátku školního roku proběhla na školním plotě výstava nejzdařilejších prací vzniklých v hodinách výtvarné výchovy jak na prvním, tak i na druhém stupni.

Den IZS

Každoroční den integrovaného záchranného systému proběhl 27. 9. Třídní učitelé si pro svoje třídy zorganizovali program týkající se první pomoci, bezpečnosti silničního provozu, pomoci při požáru a dalších činnostech, kdy je třeba pomoc integrovaného záchranného systému. Využili k tomu nejen prostory školy, ale především její okolí. A protože „šťěstlí přeje připraveným“, tak se žáci vrhli do poskytování první pomoci,

opakování pravidel silničního provozu i s praktickými ukázkami, zúčastnili se programu, který pro ně nachystali hasiči z Dolínku, někteří vyrazili do přírody.

Pracovalo se po skupinkách, soutěžilo se, poslouchalo se povídání záchranářů, policistů, hasičů. Děti celé dopoledne velmi bavilo a nezbyvá než doufat, že kdyby se dostaly do situace, kdy je třeba pomoci zachránit lidský život, budou vědět, jak se mají zachovat.

Leonardo da Vinci

Dne 4. 10. se žáci zúčastnili vzdělávacího programu k 500. výročí úmrtí významné renesanční osobnosti Leonarda da Vinciho. Divadelní skupina Pernštejni si pro nás tentokrát připravila pořad, který měl dvě části. V té první, divadelní, představovali dva členové souboru střídavě vypravěče a samotného mistra Leonarda a formou rozhovoru se žáci nejprve seznámili s jeho životními osudy a poté se způsoby jeho práce. Pozornost byla soustředěna především na jeho malířská díla.

Druhá část byla interaktivní, zde bylo žákům umožněno vyzkoušet si fungování některých jeho vynálezů a vyslechnout si přednášku o principu létajícího stoje za pomoci dřevěného modelu. Tato část žáky mimořádně bavila, protože si mohli všechno prohlédnout zblízka a hlavně si na všechno sáhnout. Následně si své postřehy a znalosti mohli ověřit prostřednictvím pracovního listu a v hodinách tvárné výchovy si mohli vyzkoušet své malířské schopnosti.

■ Pavla Tichá

Přírodovědná praktika

Od školního roku 2019/20 máme na škole pro žáky 2. stupně nový volitelný předmět - přírodovědná praktika. Vybírají si ho děti se zájmem o přírodní vědy a matematiku. V každém ročníku je tento předmět zaměřený trochu odlišně a vede jej jiný učitel. V šestém ročníku je zaměřený na fyziku, v sedmém ročníku na přírodopis, v osmém na netradiční matematiku a v devátém na chemii.

Letošní šestáci si tedy v rámci tohoto předmětu vyzkoušeli práci s různými stavebnicemi, měřicími soupravami a žákovskými sadami pro pokusy z fyziky. Využívali jsme především elektronické stavebnice Voltík, sady pro pokusy z magnetizmu, soupravy pro modelování atomů, elektronické měřicí soupravy EdLaB a samozřejmě spoustu dalších pomůcek, které fyzikální kabinet nabízí. Děti se učily provádět jednoduchá i složitější měření a na základě získaných dat vyhodnocovat výsledky a vyvozovat závěry. Měřili jsme třeba množství kyslíku při dýchání, teplotu vody při zahřívání nad plamenem, modelovali atomy, zkoumali magnetické pole, vyráběli baterii z ovoce a měřili vzniklé napětí a spoustu dalšího. Také jsme se seznámili s různými elektrickými a elektronickými součástkami, naučili se sestavovat jednoduché elektrické obvody a provádět v nich jednoduchá měření. A často jsme si prostě jen tak hráli a postavili si třeba funkční houkačku, klavírek nebo vysílač a přijímač Morseovy abecedy. Škoda, že spoustu plánovaných aktivit jsme nakonec nestačili realizovat kvůli mimořádným opatřením a domácí výuce.

■ Mgr. Petra Jonášová

Křest knížky

Před dvěma roky oslovila paní učitelku Martinu Novákovou paní Veronika Potůčková, zda by žáci naší školy nemohli nakreslit ilustrace k pohádkám, jejichž překlady se u nich v rodině dědí z generace na generaci. Chtěla tyto pohádky psané na listech papíru uspořádat do knížky. Rozhodli jsme se pro spolupráci žáků 1.–5. ročníků (ve školním roce 2017/18), kterým byla vždy jedna pohádka přečtena. Děti podle své fantazie a schopností vytvořily řadu ilustrací, které byly paní Potůčkové předány.

V letošním školním roce pak byl v naší škole uspořádán křest této knížky. Pohádky od Rudyarda Kiplinga s ilustracemi našich žáků byla pokřtěna a představena 19. prosince. Škola obdržela několik výtisků jako poděkování za spolupráci.

Do knihy se zdaleka nemohly vejít všechny ilustrace, proto byla na chodbě školy instalována výstava ilustrací. Ta také ukázala, jakým způsobem byly ilustrace vybrány a použity.

■ Mgr. Martina Nováková

Mikulášská nadílka

Žáci a žákyně 9. A si pro své mladší spolužáky připravili Mikulášskou nadílku. Skupinka strašidelných čertů i něžných andělů obešla třídy 1. stupně, kde na základě Knihy hříchů děti recitovaly a zpívaly, aby odčinily své „prohřešky“. Samozřejmě slibovaly, že se polepší ☺, a za to všechno jim byla předána sladká odměna.

Vánoční jarmark

V adventním čase se každým druhým rokem promění prostory naší školy ve vánoční jarmark, na němž se prodávají výrobky, které děti vytvořily v hodinách výtvarné výchovy, pracovních činností, při třídnických hodinách nebo jen tak doma.

Každý návštěvník si na „trhu“ mohl koupit výrobky s vánoční tematikou, poslechnout si vánoční písně pěveckého kroužku paní učitelky Hlavínové nebo chvílku posedět v kavárně, kde mohl ochutnat cukroví, vánoční punč a další dobroty.

Jako každoročně i letos proběhlo vánoční vystoupení sportovního a pěveckého kroužku v Domově seniorů v Kobylisích. Tak jako v loňském roce i letos se naše škola zapojila do projektu Ježíškova vnučata.

Výtěžek z jarmarku pak jednotlivé třídy použily na třídní akce.

Celoškolní projekty

Oblíbenou součástí výuky jsou i celoškolní projekty. Jejich témata jsou volena tak, aby doplňovala především důležité historické a společenské události. Výhodou projektů je podpora spolupráce nejen ve třídních kolektivech, ale i křížem ročníků, v projektu Edison i kultur.

Přistání člověka na Měsíci

V listopadu jsme si připomněli výročí prvního přistání člověka na Měsíci. Žáci 1. a 2. ročníků pracovali se svými učiteli, třetáci vyrazili do planetária, kde zhlédli pořad Vesmír kolem nás. Žáci ze 4. a 5. třídy se rozdělili do skupin a vyráběli vesmírné objekty, vesmírná vozidla, zabývali se otázkou vesmírného odpadu.

Žáci 2. stupně se rozdělili do skupinek dle témat, která vypsali jednotliví vyučující. Každý si vybral dvě skupiny, v nichž pracoval křížem ročníků. Témata byla velmi zajímavá: život ve vesmíru, popis Měsíce z fyzikálního a geologického hlediska, významné letopočty v oblasti dobývání vesmíru, soupeření dvou světových velmocí o to, kdo první přistane na jiné planetě, konspirační teorie. Bylo možné výtvarně ztvárnit pohled na Měsíc, vytvořit si raketu a poznat, že i oblečení kosmonautů podléhalo módním trendům. Kdo má rád film, či literaturu mohl se věnovat tomuto tématu, protože prostor vesmíru fascinoval lidstvo už od nepaměti a umělci se vždy snažili realizovat své vlastní představy o tom, co se nachází mimo naši planetu.

■ Pavla Tichá

30. výročí sametové revoluce

U příležitosti 30. výročí sametové revoluce proběhl ve dnech 18.–22. 11. tematický týden zaměřený na události v roce 1989, na význam svobody a demokracie ve společnosti. Každý vyučující v rámci svého předmětu se věnoval tomuto důležitému milníku našich dějin.

V hodinách si žáci nejen připomněli soudobé poměry, vyprávěli si příběhy svých rodičů a prarodičů o tom, jak konkrétně se jejich rodiny dotklo období komunismu, nanosili do školy předměty z tohoto období i velké množství fotografií. Zajímavé bylo také sledování dokumentů. Ač se jedná o období poměrně nedávné, pro většinu dětí bylo téměř nepochopitelné, a tak velice často zaznívaly dotazy: Jak jste takhle mohli žít, paní učitelko? Jako bez mobilu? Co počítače? Fronta na banány, proč?

Žáci 1. speciální třídy měli možnost zhlédnout výstavu „SAMETOVÁ REVOLUCE 1989 VE FOTOGRAFIÍ“ v Minigalerii fotografa Pavla Novotného v Odoleně Vodě. Svými fotografiemi žákům významně připomněl, co se dělo v listopadu 1989. Tuto výstavu slavnostně zahájil pan Michal Horáček. Některé třídy si vytvořily transparenty a za cinkotu klíčů si zkusily projevit nespokojenost a touhu po změně.

Žáci z IX. B si připomenuli události 17. listopadu zážitkovým workshopem s názvem Zítřka celá země. Ten byl založen na principu jednoduchého hraní rolí účastníků z různých rodin, s různým společenským postavením, s odlišným politickým názorem, s náboženským zaměřením. Žáci dostali scénáře, díky nimž se aktivně zúčastnili události v listopadu 1989, a to jako středoškolská studenta ze třetího ročníku. O předvíkendových událostech v pátek 17. listopadu ještě vůbec nic netušili.

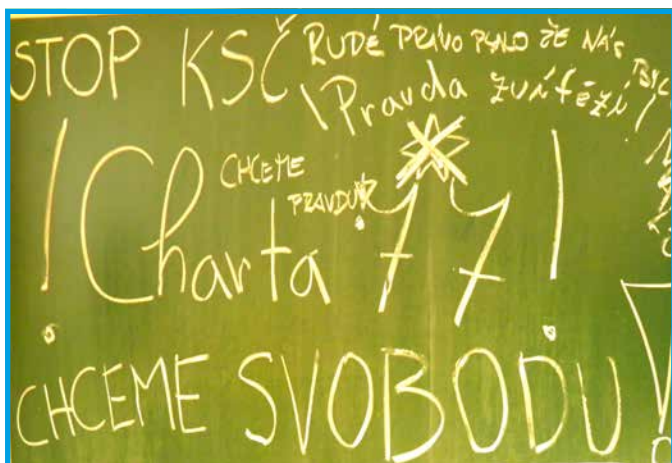
Ovlivnil je až vysokoškolský student, který je ve třídě navštívil hned po víkendu v pondělí 20. listopadu a blíže jim osvětlil, co se vlastně odehrálo na Národní třídě během pátečního večera 17. listopadu. Přečetl jim několik základních studentských požadavků a požádal je o podporu. Vyzval je k protestu, ke studentské stávce, demonstraci, k vyjádření, že s danou situací prostě nesouhlasí.

Ve hře v rolích si naši žáci uvědomili, co prožívali jejich vrstevníci před 30 lety, jak chtěli přiložit ruku k dílu, jak chtěli demonstrovat a vyjádřit vzdor, jak se vzájemně semkli proti učitelce, jak se přestali bát, jak již nechtěli poslouchat výhrůžky, že si mají své jednání rozmyslet, aby mohli odmaturovat. Aktivita byla velmi přirozeně emotivní a logické mladým lidem. Chtěli činit a to okamžitě. Vše bylo dokreslováno dobovými filmovými a písemnými dokumenty.

V závěru workshopu pak proběhla diskuse, ve které lektori žáky motivovali k tomu, aby se nestávali slepými ke svému okolí, aby se zajímali o život ve svém bydlišti, aby se seznámili s činností městského úřadu. Díky tomuto pak budou schopni lépe sledovat a rozumět politice státní a potažmo se pak lépe budou orientovat například v předvolební agitaci různých politických stran. Svoboda a demokracie to je i volební právo.

A jak na žáky zapůsobil zážitkový workshop?

- Tento workshop mě moc bavil. Nebyl jako ostatní, formou pověz mi, co víš, a já tě opravím. Dostali jsme papíry s rolími lidí, kteří opravdu zažívali 17. listopad. Do těchto aktivit se zapojila celá třída, což není moc časté, a přišlo mi, že je to i bavilo. Za mě to byl jeden z nejlepších workshopů.
- Mně se to dost líbilo, bylo to hodně zajímavé, jak ty informace, co nám lektori podávali, tak ten způsob, jakým nám je předávali. Nejvíce mě bavila ta hra na třídu, jak nám rozdělili role postav a my je museli hrát, i když jsme s jejich vlastnostmi a názory třeba nesouhlasili.
- Workshop byl velmi poutavý. Způsob, jakým byl provedený, byl originální, a to se mi líbilo. Oba lektori byli moc milí a sympatičtí. Mám moc ráda divadlo, takže z toho, že jsme si mohli jednu z rolí zahrát, jsem byla nadšená. Udělali to tak, abychom se do situace vžili.
- Je zajímavé slyšet a vidět názory lidí, kteří to skutečně prožili. Vidět to odhodlání lidí bojovat za správnou věc. Snaha zapojit všechny byla také pěkná. Snažili jsme se přijít na to, co si naše postavy myslí, jak se zachovaly, a to jen z krátkého scénáře.
- Hrozně se mi líbila aktivita, kde lektori přišli převlečení za učitele a ředitele. Mohl jsem prožít, jak to bylo ve škole před 30 lety.
- Když jsme se všichni postavili proti učitelce a chtěli stávkou, měla jsem úplně husí kůži. Je úžasné poznat, že v jednotě je síla.
- Šla bych do ulic a protestovala, protože by se mi nelíbil celý ten režim. Myslím si, že jak se muselo říkat soudružko a soudruhu učitelko, tak bych to nechtěla říkat, protože pro nás je lepší oslovovat paní/pane učitel.
- Jsem rád, že lidé v roce 1989 protestovali a stádkovali, protože právě teď žijeme svobodně s možností volby.

Děti ze 4. A a 4. D zúčastnily výstavy Technika v diktaturách, kterou uspořádalo NTM Praha. Děti měly příležitost seznámit se s technikou z dob totalit v letech 1939–1989. Prohlédly si např. originální kamuflovaná sledovací zařízení používaná STB při sledování disidentů nebo cvičnou jadernou minu ze 70. let 20. století. Nakonec si mohly vyrobit krystalku, jednoduché zařízení, které používali např. vězni k poslechu rozhlasu, a ihned ji vyzkoušet.

Ve školní družině proběhl program s názvem Hrdinové. Děti si připomněly dobu před a po revoluci. Během celého, velice zábavného programu byly seznámeny s pojmy svoboda, svobodné vyjadřování, svoboda slova, přátelství. Také poznaly známé osobnosti, které bojovaly za naši svobodu. Celým pořadem nás provázely ukázky dobové hudby a živé historické nahrávky. Tento pořad se dětem velice líbil.

■ Mgr. Jitka Predigerová, Mgr. Lucie Vlachová, Mgr. Petra Blehová, Edita Hovadová, Petra Netíková

Kulatá výročí

Pro rok 2020 byl na naší škole vyhlášen projekt „Kulatá výročí“. Děti se seznámily s významnými osobnostmi i historickými událostmi, jejichž kulaté výročí se v roce 2020 slaví. Bohužel nás překvapila pandemie koronaviru a uzavření škol. Proto se projekt ve výuce nestihl celý, ale děti dostaly

za úkol namalovat významné Čechy za „domácí úkol“, případně zpracovat povídku o významné historické události, přečíst si knihu a napsat dopis autorovi.

Z následujících obrázků jistě poznáte, kdo mezi oslavence patřil.

Edison

Druhé pololetí školního roku začalo poněkud netradičně – návštěvou studentů z různých zemí světa v rámci projektu Edison. V hodinách seznamovali naše žáky se svou kulturou, historií země, se základními údaji o ní. Tentokrát k nám zavítaly studentky z Indonésie—Hana Angelia, Jižní Korey—Kim Se-oYeon, Turecka—Gizem Önder, Ázerbájdžánu—Nigar Nabiyeve a student z Indie—Miraj Bhalani. Studenti měli pro naše žáky připraveny prezentace, které jim v hodinách promítali, naučili je tancovat tradiční lidové tance a zůstal čas také na konverzaci a na zvědavé otázky našich žáků.

V průběhu celého týdne se o studenty starali vybraní žáci devátých tříd. Pomáhali jim zorientovat se v budově školy, v úterý s nimi vyjeli do Prahy na projížďku lodí po Vltavě, v pátek jim asistovali při organizování programu v místní Kotelně. Tam se totiž konalo vyvrcholení celého týdne – „Global Village“. Zde měl každý ze studentů připraven pro naše žáky stánek s různými kvízy, s předměty typickými pro danou zemi, obrázky, vlaječkami a také s malou ochutnávkou typických pokrmů. S přípravou studentům pomáhaly žákyně sedmého a devátého ročníku. Děti tak mohly ochutnat ázerbájdžánský lavaš, korejské kimchi, indické papadam, turecký čaj nebo nasi goreng z Indonésie.

Velké poděkování patří v první řadě rodinám našich žáků a kolegům, kteří studentům poskytli ubytování, dále pak žákům devátého ročníku, kteří jim byli po celou dobu nápomocni. V neposlední řadě pak všem kolegům, kteří se snažili o to, aby se zde studentům líbilo a aby na naši školu v dobrém vzpomínali. My všichni na ně myslím budeme vzpomínat s úsměvem na rtech. ☺

■ Mgr. Marie Nováková

Z našich tříd

Třídní akce jsou další složkou výuky. Jednak doplňují učivo, jednak pomáhají se stmelením třídního kolektivu a hlavně je při nich dobrá nálada.

Festival vědy

Hned na počátku září žáci 9. A, 9. C a speciálních tříd vyrazili do kampusu ČVUT v pražských Dejvicích, kde se konala každoroční akce s názvem Festival vědy. Téma tohoto ročníku bylo Věda v profesích a byly zde představeny poslední výsledky vědy a výzkumu vysokých škol a ústavů Akademie věd až po jejich praktické výstupy třeba při konstrukci sportovních zbraní, 3D tisků nebo tajů rychlosti internetového připojení.

Zručnost a manuální dovednosti si zájemci vyzkoušeli v praktických dílnách, kde si mohli třeba postavit zeď nebo virtuálně ovládat opravdový bagr, zajímavé byly různé chemické pokusy. Mnohdy tak žáci zjistili, že být dobrým profesionálem je opravdu věda.

■ Mgr. Markéta Škramlíková

Adaptační kurz šestých ročníků

Ve dnech 9.—13. září se uskutečnil adaptační kurz všech šestých ročníků. Děti doprovázeli jejich noví třídní učitelé, dále pak pan učitel Jan Holý a paní asistentka Michaela Žilová. Na žáky čekal třídní program plný aktivit a týmových her, jejichž smyslem bylo upevnění vztahů v nově vznikajícím kolektivu a vzájemné poznání žáků a jejich třídních učitelů. V některých disciplínách se mohly děti projevit dle vlastních schopností, v jiných bylo naopak efektivnější spolupracovat v týmu.

Kurzy se konaly ve skvělém rekreačním středisku RS Lites Borovice u Mnichova Hradiště. Krásné slunečné počasí nám nakonec i přes počáteční déšť přálo, a tak se mohla většina aktivit odehrávat v přírodě. Jedna skupina se „bála“ při noční bojovce, druhá vyrazila na celodenní výlet do Mnichova Hradiště a pak všichni relaxovali v místním bazénu. Adaptační pobyty hodnotíme velmi zdařile a všem šestákům přejeme, ať jim jejich nadšení, aktivita a humor vydrží co nejdéle.

■ Mgr. Tereza Prášilová

1. B vařila lektvary

Svátek čarodějnic jsme oslavili vytvořením receptu na kouzelný lektvar. Žáci a žákyně připravili seznam ingrediencí i pracovní postup na magické nápoje, které mohou upevnit vaše zdraví a zlepšit náladu, zmenšit vás nebo zcela znevidi-

telnit, ale také vám pomohou proměnit člověka v klacik nebo trabant na formuli 1. Někteří podle receptu lektvar i připravili, zda fungoval, ale neprozradili.

■ Mgr. Kateřina Peisarová

Návštěva skanzenu

Dne 27. 11. žáci ze třídy 4. A a 4. D navštívili skanzen Přerov nad Labem, kde se podívali, jak dříve vypadaly Vánoce v chaloupkách a jaké byly zvyky v předvánočním čase a o Vánocích. Dále se žáci zúčastnili tvořivé dílničky.

■ Mgr. Kateřina Kůželová

1. D vyráběla písmenka

Písmenka nás provází celou první třídou. Protože se většina dětí učí lépe a lépe si pamatuje, když jsou do činnosti zapojeny i jejich ruce, využili jsme při fixování správného tvaru písmene i hmatovou paměť.

Žáci 1. D si v hodině pracovních činností vyzkoušeli vymodelovat tvary písmen, které už znají. Tvoření z modelovací hmoty je jedna z nejoblíbenějších činností, a tak jim šla práce pěkně od ruky, vznikala písmena, z písmen jména a nápisy.

■ Bc. Kateřina Turková

Bee-Bot včelky

Děti ze 2. C seznamují se základy programování pomocí robotické hračky BEE-BOT. Pomocí tlačítek zadávají jednoduché příkazy – směry, kterými se má robot ve tvaru včelky pohybovat. Pohybem očí a zvukem signalizuje, že dostal příkaz. Umí si zapamatovat až 40 příkazů. Stačí ho pouze položit na hladký povrch a sledovat, jak se pohybuje.

Ke hře s Bee-Bot včelkami je mnoho doplňků, které udělají hru ještě zajímavější.

Mezi ně patří podložka s motivem ulice, dřevěné bludiště nebo číselná řada s čísly a obrázky. Při hře si děti procvičí orientaci, slovní zásobu i počítání.

■ Mgr. Alena Derková

Co se dělo v 5. B?

- Děti během vlastivědy tvořily plakát s informacemi o vybraném státu Evropy. Informace si vyhledávaly v učebnici, encyklopediích a na internetu. Výtvarně dozdobily své dílo buď vlastní kresbou, nebo vytištěnými obrázky souvisejícími s místem. Informace na plakátu se týkají jednotlivých odvětví hospodářství státu, povrchu, obyvatelstva a dalších charakteristik.

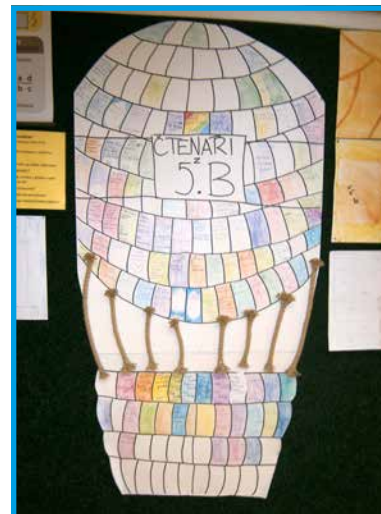

- V hodinách anglického jazyka pátáci tvořili mapu města, kde zúročili své znalosti z tohoto tematického okruhu. Město si buď vymysleli, nebo nakreslili své skutečné bydliště. Součástí výtvarného díla je také popis jednotlivých částí města, který je ale u většiny obrázků na zadní straně.

- Děti během několika hodin výtvarné výchovy tvořily skupinovou práci na téma „Přelet nad krajinou“. Součástí díla byla krajina, na níž se musely domluvit všechny 4 děti ze skupiny tak, aby jednotlivé obrázky na sebe navazovaly. Druhou částí byla tvorba letadýlka – origami. Na závěr své dílo děti zkompletovaly na nástěnce.
- Celý rok si děti zapisovaly přečtené knihy do balónu. Bohužel nejsou zaplněny všechny dílky, protože některé děti nechodily v závěru školního roku do školy a jejich knihy v balónu chybí. I přesto může skoro plný balón znalostí a zážitků z četby odletět vstříc 2. stupni.

■ Mgr. Jitka Skýpalová

Popis uměleckého díla

Naučit žáky vnímat umělecké dílo, a dokonce se ho pokusit i popisovat, to není skutečně nijak jednoduchá záležitost. Nejdůležitější je vyvolat zájem a chuť dílo vnímat.

Na úterý ještě před jarními prázdninami připravila paní učitelka Predigerová pro žáky VII. B předjarní překvapení. Pozvala do školy místní malířku paní Ivetu Jandovou. Paní učitelka chtěla, aby žáci poznali nejen autorku, ale především aby poznali její obrázky. Zaměřuje se zvláště na dětskou ilustraci. Paní Iveta přinesla obrázků mnoho a všechny rozvěsila během přestávky na dvě velké magnetické tabule ve třídě. Žáci ji pozorovali a začínali tušit, o čem si tentokrát budou povídat.

V úvodním představení paní Iveta seznámila děti se svými malířskými začátky i současnými aktivitami a vizemi do budoucna. Též se zmínila o každoroční aktivitě jménem VOSA, kdy v září místní umělci vystavují veřejně svá díla v galerii Kotelna. Následně si mohli žáci ve dvojicích vybrat jeden obrázek a začít ho dle různých úloh pozorovat a studovat. Dvě a dvě dvojice vytvořily skupiny a v nich si žáci vzájemně představili své výsledky studování a přijali komentáře posluchačů. Nelehkou se poté stala úloha výběru toho obrázku, který měl být představen všem žákům. Čtyři skupiny prezentovaly čtyři obrázky.

Přínosem celé aktivity byl svobodný výběr díla, jeho pozorování, vnímání, dělání si dojmu, jeho popisování a diskutování a následné naslouchání a jiné vidění svých spolužáků. K prezentaci se pak vždy vyjádřila sama autorka. Žákům vysvětlila, co ji inspirovalo a jakou techniku použila. Tečkou se pak stalo hlasování mezi šesti okomentovanými obrázky.

A jak na naše dvě vyučovací hodiny vzpomíná paní Iveta Jandová?

„Byla jsem příjemně překvapena uvolněnou třídní atmosférou, která na mě dýchala po celou dobu besedy. Děti si se zájmem vyslechly, jak tvořím, a samy pokládaly otázky týkající se mého malování. Velmi výstižně popsaly, co na obrázcích a ilustracích vidí, jak na ně působí. Udivila mě úroveň znalostí a vnímání dětí 7. ročníku, a to mě utvrdilo, abych nadále tvořila nakreslené myšlenky a symboly, které vedou děti k pozitivnímu přemýšlení. Milé děti, cítila jsem se mezi vámi dobře a moc vám za vaši zpětnou vazbu děkuji.“

A ještě alespoň pět zpětných vazeb od žáků:

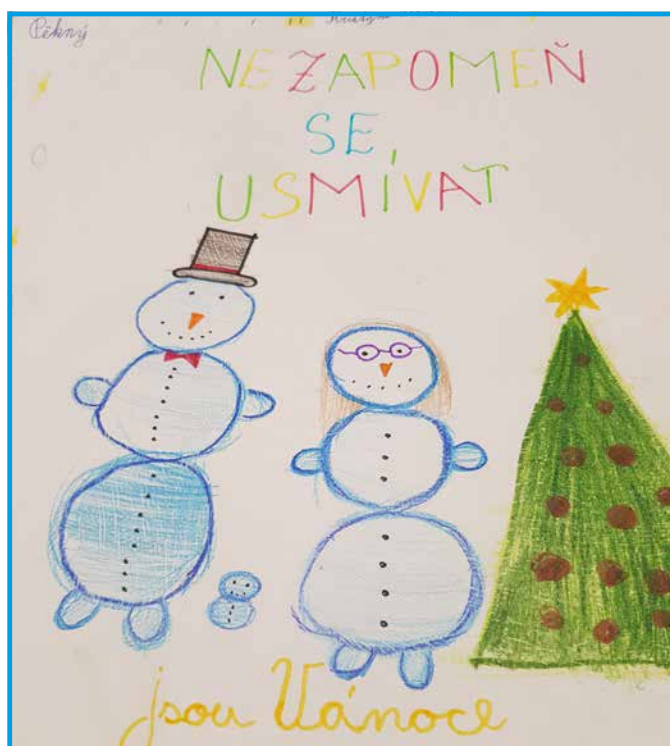
- Líbilo se mi na té práci, že jsme měli úplně cizí obrázek a museli jsme přemýšlet o autorce, ale i něco svého jsme museli vymyslet. Dalo mi to vidět v obrázcích příběh.
- Vybrali jsme si obrázek, který byl vytvořen pro jednu maminku, která má postiženého syna. Nejdříve jsme si obrázek prohlédli a poté jsme vymýšleli názvy. Posunuli jsme se v myšlení a popisování obrázku svými slovy, dokázali jsme prezentovat i přemalovat obrázek a naslouchat vyprávění autorky.
- Každý z nás měl úžasnou práci. Líbilo se mi, že jsme pracovali ve dvojicích. Měli jsme se zamyslet nad obrazem a prozkoumat ho do detailů. Ze začátku, když jsem vybírala obrázek, jsem si myslela, že to bude nějaká únavná práce. Přišla jsem na to, kolik technik malování mohu použít, že nemusím pořád jen vybarvovat pastelkami, ale dá se i tužkou.
- Jelikož mám babičku, která též maluje (paličkováním, pomocí žehličky a dalších různých stylů), tak to pro mě bylo takové osobnější a přirovnával jsem si životopis autorky k mé babičce, protože babička toho zažila také hodně zajímavého.

■ Mgr. Jitka Predigerová

Dopisy vojákům

Stejně jako vloni i letos jsme posílali dopisy, přání a vzkazy vojákům, kteří jsou nasazeni v zahraničních misích, kde pomáhají místním policistům a vojákům s udržením pořádku a míru, trénují je, poskytují lékařskou péči a školí místní lékaře nebo pomáhají při poskytování další humanitární péče, jako je rozdělování potravin, pitné vody, léků a oblečení místním lidem. Dopisy byly přepraveny leteckým speciálem Armády České republiky do Afgánistánu, Iráku a Mali. Vojáci nám na oplátku poslali poděkování a fotografie, na kterých si někteří žáci s velikou radostí poznali svoje vlastní práce. Jsme rádi, že jsme udělali radost lidem, kteří pomáhají a pečují o druhé.

■ Mgr. Eva Šulcová

Schola Pragensis

Na konci listopadu všechny deváté třídy navštívili veletrh škol Schola Pragensis. Jedná se o přehlídku středních škol a učebních oborů v hlavním městě. Představují se zde školy jak státní, tak soukromé. Rovněž jsou zde prezentovány školy, které jsou v rámci České republiky jedinečné, např. střední rybářská škola apod.

Po příjezdu do Kongresového centra jsme si dali rozchod a každý si mohl najít tu školu, na níž uvažuje, že by si podal přihlášku. Zajímavá byla především prezentace učňovských škol, mohli jsme ochutnat jednohubky, zkusit si ozdobit adventní věnec, natřít dveře, či si nechat vyčistit šperk.

Tak snad tato exkurze našim žákům rozšířila obzory o možnosti dalšího studia a usnadnila jejich volbu.

■ Mgr. Markéta Škramlíková

Exkurze do AERA

Na konci února jsme s našimi šestáky navštívili Střední školu letecké a výpočetní techniky Odolena Voda, konkrétně speciální učebnu vybavenou 3D tiskárnou. Po rychlém úvodu se všichni pustili do návrhu vlastní figurky, kterou si později i odnesli domů. Nezůstalo ale jen u panduláků na Člověče, nezlob se! Zrodil se sněhulák, který hned tak neroztaje, různé příbytky, příšery a spousta dalších fantastických tvorů a výtvorů. Velké díky patří Ing. Hanzlovi a jeho chlapcům asistentům za pozvání, vřelé přijetí a inspiraci.

■ Lukáš Holý

Co se dělo v Ekoparlamentu?

Naše škola je od roku 2012 zapojená do mezinárodního vzdělávacího programu Ekoškola, jehož prostřednictvím také plníme cíle environmentální výchovy. Smyslem programu je především vést žáky školy a jejich prostřednictvím i rodiče a pracovníky školy k ohleduplnému a ekologickému chování ke svému životnímu prostředí. Členy Ekoparlamentu jsou žáci 5. – 9. tříd. Současně na škole funguje kroužek Ekotým pro první stupeň.

Mezi zajímavé akce Ekoparlamentu a Ekotýmu ve školním roce 2019/20 patřilo:

- V září se Ekoparlament již tradičně účastnil Dne pro Vodolku. Děti i dospělí, kteří navštívili náš stánek, si letos mohli vyzkoušet ovládat Bee-Bot včelky a nechat je dopravit odpad do správné popelnice, soutěžit ve dvojici v ekologickém AZ kvízu, vytvořit si obrázek z přírodnin, vyluštit eko-osmisměrku, složit odpadové domino nebo sestavit cestu odpadů.

- Ekoparlament vyhlásil fotosoutěž „Domácí mazlíčci“. Zapojit se mohl každý, kdo má doma nějaké zvířátko a kdo zaslal do školy jeho fotografii. Ekoparlament během ledna vybral nejhezčí snímky, které byly vystaveny na nástěnce ve vestibulu školy.
- V rámci oslav Dne Ekoškol uspořádal Ekoparlament v pátek 8. 11. besedu se zástupci 5. – 9. tříd. 24 dětí, které se zapojily, vymýšlely a plánovaly aktivity vedoucí ke zlepšení prostředí školy, jejího okolí, města i našeho přístupu k udržitelnému způsobu života.

- V listopadu vyhlásila organizace Tereza zajímavou výzvu: natočit videošafetu o tom, co si děti i dospělí členové Ekotýmů myslí, co je trápí na stavu životního prostředí a co by změnili, kdyby měli neomezenou moc. Ke kampani se připojil i náš Ekoparlament a natočil příspěvek, který bylo možné v rámci celé kampaně zhlédnout na webových stránkách organizace Tereza a také na webových stránkách naší školy.
- V listopadu a v prosinci Ekotým 1. stupně uspořádal akci pro školní družinu. Děti z družiny si mohly ověřit a rozšířit své znalosti o přírodě a její ochraně. Třídily odpad, poznávaly houby, skládaly puzzle zajímavých zvířat a hub, poznávaly zvířecí zvuky a přiřazovaly k názvům stromů obrázky plodů, šišek, větvíček a siluety stromů.
- Během adventu se Ekoparlament zapojil do vánoční soutěže Ekologického centra Kralupy nad Vltavou. Cílem akce bylo vyzkoušet si, jak snadno je možné ze starých a nepotřebných věcí vytvořit něco nového a originálního. Tématem letošního ročníku byl „nejkrásnější vánoční strom, stromeček či větvička“. Všechny soutěžní výrobky byly vystavené v prostorách Kulturního a společenského domu Vltava a Ekoparlament naší školy získal za svůj originální vánoční stromek mimořádnou cenu.
- Již tradičně v předvánočním čase provedl školní Ekoparlament ve spolupráci s ČSOP Vodolensis údržbu ptačích budek v Malém háji. Navíc děti připevnily další nové budky. Stavebnice ptačích budek zakoupil Český svaz ochránců přírody Vodolensis z grantu města Odolena Voda a smontovali je žáci školy při pracovních činnostech. Do blízkosti vyčištěných budek děti rozvěsily lojové válce se semínky pro ptáky, kteří zůstávají v našem kraji i přes zimu.
- Další aktivity nám bohužel přerušil koronavirus.

■ Mgr. Renáta Kynclová

Ze školní družiny

Přestože i ve školní družině byl školní rok kvůli epidemii kratší, stihli jsme velké množství rozličných akcí.

- Školní družina každoročně podporuje nadaci Světluška, a tak v týdnu od 9. 9. do 13. 9. 2019 uspořádala sbírkové dny. I v letošním roce naše děti prodávaly drobnosti na podporu zrakově postižených a nevidomých lidí. V některých odděleních probíhala beseda s panem Michalem Radou, v ostatních odděleních paní vychovatelky seznámily děti s životem a zařazením zrakově postižených lidí do společnosti. Děkujeme našim malým světluškám ze ŠD za realizaci sbírky a všem těm, co nám pomohli rozsvítit svět nevidomých. Na konto Světluška jsme přispěli částkou 11 566 Kč.
- Dne 21. 10. 2019 jsme se sešli ve školní jídelně s rodiči a příbuznými na akci Družinové mlsání, kde jsme měli všichni možnost ochutnat 74 druhů dobrot, jako jsou dortíčky, rolády, koláčky, domácí marmelády, ale také slané pečivo, tyčinky, šneky a mnoho dalšího. Peklo 59 rodin. Tato akce se velmi vydařila.
- Předvánoční čas ve školní družině jsme strávili opravdu hodně aktivně. Během akce Hraje celá rodina jsme se seznámili s mnoha deskovými hrami a pronikli do jejich tajů.
- Vyzvali jsme i na zámek Veltrusy a dozvěděli jsme se, jak dříve lidé prožívali Vánoce na zámku a na vsi, jaké měli tradice, a vyrobili jsme si lidovou vánoční ozdobu z jablka. Vánoční trhy a výstavu betlémů jsme zhlédli i na Pražském hradě. Pro seniory děti a paní vychovatelky ze školní družiny připravily vánoční besídku ve školní jídelně. Besídka se všem velice líbila. Samozřejmě se nezapomnělo ani na besídku pro rodiče.
- Program družiny zpestřil i program Ekotýmu, díky němuž jsme si mohli rozšířit své znalosti o přírodě a její ochraně.

Třídili jsme odpad, skládali puzzle zvířat a hub, poznávali jsme zvířecí zvuky a přiřazovali k názvům stromů obrázky plodů, šišek, větvíček a siluety stromů. Všem se tato akce velice líbila a nejlepší řešitelé dostali drobnou odměnu.

- No a samozřejmě nechyběl ani náš Férový obchůdek na vánočním jarmarku. Již několik let si dopisujeme s dětmi z partnerské školy BELLA REHABILITATION CENTRE, která působí v Keni. Vyráběli jsme pro ně pexesa, puzzle a hudební nástroje. Také jsme kreslili obrázky, jak vypadáme, jak se oblékáme. Na letošním vánočním jarmarku jsme je podpořili zakoupením keňské kávy, čaje a různých výrobků z masla, dřeva a kovu. O tom, že se nám to povedlo, svědčí částka 10 589 Kč.

- Ve školní družině jsme měli i umělecké odpoledne s názvem Ukaž, co umíš. Děti předváděly vše, co je baví a v čem vynikají. Slyšeli jsme hry na různé hudební nástroje, hezké písničky i tu nejdelší o Karkulce.
- Dne 11. 2. 2020 se ve školní družině uskutečnil jubilejní 20. ročník pěvecké soutěže Zpíváme s Valentýnkou. Soutěž přišel se svými písničkami obohatit písničkář Vláďa Šunda, který také usedl do poroty.

■ Petra Netíková

Sportovní akce

Sportovních akcí v tomto školním roce proběhlo omezené množství, přesto se do nich žáci zapojili s velkou chutí. Někteří sportovali, jiní jim fandili.

Úspěch ve stolním tenise

Dne 17. 10. 2019 se žáci a žákyně naší školy zúčastnili okresního kola ve stolním tenise v Čelákovících. Starší chlapci po velice vyrovnaných bojích skončili čtvrtí (Filip Topol, Josef Fišmistr, Matěj Pískovský, Michal Čejka). Mladší dívky, které jely hlavně na zkušenou, skončily třetí (Barbora Jurčková, Tereza Vyvialová). Největší radost nám udělaly starší dívky ve složení Rozálie Marie Feriová a Anna Fišmistrová, které obsadily první místo a postoupily do krajského kola, kde nakonec obsadily 3. místo.

■ Mgr. Věra Hudečková

Vánoční turnaj v dodgeballe

Ve školním roce 2019/2020 proběhl zkrácený vánoční turnaj ve vybíjené – „dodgeballe“. Celý turnaj proběhl 19. prosince ve školní tělocvičně. Z důvodu omezené kapacity tělocvičny nemohli být přítomni fanoušci jednotlivých třídních týmů, a tak jsme byli ochuzeni o diváckou atmosféru. Taktéž jsme museli zredukovat počet týmů za jednotlivé třídy.

Turnaj ale splnil základní účel, a to ten, že jsme si zahráli výbornou hru v duchu fair-play.

Pro příští rok se budeme velmi snažit, abychom mohli turnaj uspořádat za těch nejlepších podmínek ve sportovní hale za přítomnosti fanoušků.

■ Mgr. Jan Kolář

Lyžařský kurz Benecko

V lednu jsme se opět vydali do Krkonoš na lyžařský kurz. V první polovině kurzu bylo počasí ještě krásné, mrazivé a lednové. Všichni se stihli naučit základům lyžování, a dokonce se nám povedlo vyrazit na běžky.

Bohužel v druhé polovině kurzu se nám začalo maličko kazit počasí, přšelo nám, sníh začal mizet, ale naštěstí vydržel až do posledního dne.

Během kurzu jsme si užili spousty zábavy a srandy, měli jsme výbornou partu žáků a neměli jsme žádný úraz!

■ Mgr. Jan Kolář

Zimní ozdravný pobyt Benecko

Ve dnech 9. 3.—14. 3. se žáci třetích až šestých tříd zúčastnili zimního ozdravného pobytu na Benecku. Užili jsme si zde dny plné soutěží na sněhu i na chatě, vyzkoušeli jsme si snowtubing, lyžovali na místních sjezdovkách, a to nejen přes den, ale i večer.

Zpestřením pobytu byla přednáška pana záchranáře z horské služby. Dozvěděli jsme se mnoho zajímavostí a viděli jsme i práci záchranářů v akci. Zasněženou cestou jsme došli na rozhlednu Žalý, odkud jsme mohli pozorovat vrcholky Krkonoš. Během pobytu nás zastihla zpráva o uzavírání škol, ale naštěstí se rozhodnutí nevztahovalo na naši akci, a tak pobyt pokračoval vesele podle plánu. I přes to, že byl tento pobyt sportovně náročný, děti neztrácely elán a dobrou náladu. Všichni jsme se vrátili zdraví, bez úrazu a těšíme se třeba zase za rok.

■ Bc. Kateřina Turková

ZŠ Vítězslava Háška na lyžařském zájezdu v Rakousku

V roce 2019 vznikla na lyžařském kurzu na Benecku myšlenka, zorganizovat zájezd do rakouských Alp. Impulzem byly připomínky žáků, kterým nestačil „malý“ kopeček v Krkonoších. Rok utekl jako voda a my jsme vyrazili na lyžovačku do Alp.

Cesta autobusem byla tam i zpět úplně bezproblémová, ubytování pro školní zájezd vyhovující – dobré jídlo a teplo na pokojích včetně televizorů s českými programy. Nejbližší lyžařské středisko jsme měli pouhých 5 minut autobusem, a tak jsme každé ráno vyráželi už v 8 hodin na kopec, abychom si užili volné sjezdovky pokryté „manšestrem“.

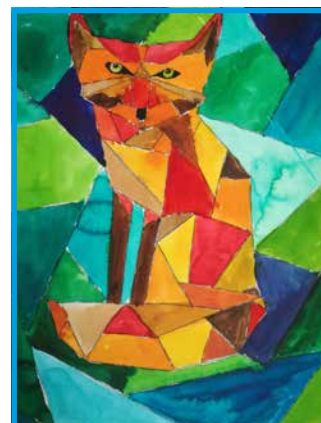
Celkem jsme lyžovali 4 dny, z toho jsme jeden den strávili na ledovci Kitzsteinhorn, mezi Čechy známý jako Kaprun. Ve středisku Kitzsteinhorn jsme si taktéž udělali výlet na úplný vrchol, kde jsme měli v nadmořské výšce 3029 m úžasný výhled na okolní Alpy. Ostatní dny jsme strávili ve středisku Zell am See, které bylo přívětivější pro skupinové lyžování, protože se tam nacházela osmisedačková lanovka, která nás vozila na zhruba kilometr širokou sjezdovkou.

Když jsme v pátek přijížděli do Rakouska, tak nás doprovázel déšť, a my měli obavy, aby toto nepříjemné počasí nemělo po-

kračování do dalších dnů. Bedlivě jsme sledovali předpověď, která na další dny hlásila polojasno s teplotou kolem 8 stupňů nad nulou. A ani toto se nakonec úplně nenaplnilo. Každý den nás na sjezdovkách vítalo slunečné počasí s teplotami kolem 10 stupňů. Možná to vypadá, že sníh musel roztát a my jezdili v plavkách, ale pocitově nám bylo velice příjemně a sníh byl každý den perfektní. V lyžařském středisku Zell am See jsme vyzkoušeli několik sjezdovek, ale vždy jsme se vrátili na námi osvědčenou „osmisedačku“. U této sjezdovky jsme měli taktéž základnu, kde mohly děti v případě únavy odpočívat a občerstvovat se.

Celý zájezd se moc povedl, vyhnuli jsme se vážným zraněním a dětem se v Alpách moc líbilo.

■ Mgr. Monika Vodičková

Bajka o veverce

Byl jednou jeden les, ve kterém se narodila veverka s krkem dlouhým jako žirafa. Nikdo v lese kromě hada se jí nesmál. Hada se jí nejen smál, ale také si z ní utahoval. Jednou pytláci vykopali velkou jámu do země a odešli na oběd. Hada si jámy vůbec nevšiml a spadnul do ní. Volal sice o pomoc, ale bohužel ho nikdo neslyšel ani neviděl. Nakonec uslyšela jeho vráskot pouze veverka. Koukla se do jámy, podala hadovi svůj dlouhý krk a vytáhla ho ven. Hada slíbil, že už se jí nikdy nebude posmívat.

Poučení: Nesměj se druhým, nikdy nevíš, kdy ti budou moct pomoci.

■ Daniel Veverka

Straka

Straka ráno vstala příliš brzy do školy a na autobusové zastávce musela čekat velmi dlouho. Když konečně přijel autobus, tak straka vynadala řidiči kanci, že jede moc pozdě a ukradla mu řidičský průkaz. Po cestě autobus stoply policejní želvy, které pana řidiče kance zadržely a odvezly ho do vězení. Straka se mu šla sice omluvit, ale on jí neodpustil a vše řekl želvám. Želvy straku rychle našly, daly ji za mříže a řidiče kance propustily.

Poučení: Krást se nevyplácí.

■ Nela Králíková

O křečku Kevinovi

Křeček Kevin žil sám v domě v kleci. Jednoho dne se do domu přistěhovala kočka Julča. Kevin se jí bál, byl rád, že je před ní v bezpečí zavřený v kleci. Julča ho neustále uklidňovala, že se jí bát nemusí, ať vyleze z klece ven a budou si spolu hrát. „To nebude jen tak,“ řekl si Kevin a vymyslel na Julču lest – takovou malou pastičku. Povídá jí: „Julčo, já tedy půjdu ven a budeme si hrát.“ Julča ožila v domnění, že vyhrála a že si za chvíli na Kevinovi pěkně pochutná. Kevin otevřel klec, Julča vyskočila a už se chtěla po Kevinovi vrhnout, když vtom klapla Kevinova pastička a Julča zůstala uvězněná. Kevin v klidu odešel na procházku. „Důvěřuj, ale prověřuj,“ říkal si pro sebe Kevin. „Jak ty na mě, tak já ne tebe.“

■ Michal Horák

Z žákouské tvorby

V hodinách českého jazyka na 1. i 2. stupni, především pak v hodinách literární a komunikační a slohové výchovy, vznikají zajímavá a často i originální literární díla.

Slon a bobr

Byl jednou jeden slon, který jednou šel okolo řeky a zaslechl bobra, jak volá: „Čau slone, pomohl bys mi postavit přehradu?“ Slon odpověděl: „Já? No proč ne.“ Vzal několik klacků do chobotu a položil je na bobrovu přehradu. To udělal asi pětikrát. Bobr poděkoval a řekl: „Kdybys potřeboval pomoc, tak zatrub chobotem.“ Slon odpověděl: „Jak bys mi mohl ty pomoci? Jsi přeci o hodně menší než já.“ Bobr na to řekl: „Na tom přeci nezáleží.“ Pak slon odešel.

Jednou se ale slon zasekl mezi stromy, snažil se odtud dostat. Po celém dnu zápasení, zatrubil chobotem o pomoc. Po chvíli přiběhl bobr. Ohryzal strom a strom spadnul. Slon se tak dostal ven a poděkoval bobrovi.

Poučení: I menší tvorové mohou pomoci velkým.

■ Max Leszkow

Tužka

Obyčejná tužka, ale bez ní bych nemohl zaznamenávat své nápady a myšlenky. Tužku mám na pracovním stole, ale také ve školním penálu a další leží pod televizní obrazovkou. Jiné tužky má maminka, tatínek, bratr.

Tužka má podlouhlý tvar, je vyrobena ze dřeva. Na povrchu je obarvena a označena značkou výrobce. Vypadá jako tenká dřevěná tyčka kruhového nebo šestihranného průměru. Jejím středem prochází útlý váleček tuhy. Ten je vylisován z grafitu a podle množství příměsí má každá tuha svoji tvrdost. S tužkou s měkkou tuhou lze psát snadno a nechává na papíře silnou a tmavou stopu. Tvrdé tužky jsou méně výrazné, do papíru však spíše ryjí, ale jsou odolnější, déle vydrží ostré. Měkké tuhy se musí častěji brousit, protože jich rychleji ubývá. Nejlepší tužky jsou podle mě s tuhou o prostřední tvrdosti – ani měkké, ani tvrdé, něco mezi.

Tužka se ostří do špičky jen na jednom konci, na tom druhém zůstává tupá. K ostření se užívá ořezávacího, kapesního nožičku či brousítko ze smrkového papíru.

Své tužky mám postavené v porcelánovém hrnku na pracovním stole. Špičkami míří vzhůru a já mám proto dobrý přehled o tom, kterou z nich je potřeba přibrousit. O tužky je totiž třeba náležitě pečovat, při pádu na zem se tuha snadno poláme a špička tužky už nejde naostřit. A co s tužkou, která nepíše?

Nebýt tužky, neuměl bych psát ani kreslit. Tak důležitý je pro nás ten předmět! Tužka je mou každodenní pomůckou a pomocnicí při psaní domácích úkolů.

■ Petr Oulík

Planeta

Přistáli jsme na velmi podivuhodné planetě. Většina planety je plochá, ale nějaké kopce se tu také najdou. Na některých částech je jen pustina. Ta je velice zajímavá. Jsou na ní takové levitující kameny. Tedy, nejsou to úplně kameny, ale je to kamenům opravdu podobné. Když jsem se jednoho pokusila dotknout, zjistila jsem, jak je křehký. Málem se mi rozpadl mezi prsty. Kromě těchto kamenů se na pustině nachází už jen písek. Na něm není nic zvláštního. Je docela stejný jako ten, který máme na Zemi.

Největší část této planety pokrývají rostliny. Stromy jsou většinou modré, občas fialové a nejzajímavější jsou tu stromy zelené. Květiny jsou věčně rozkvetlé, což je celkem podivné vzhledem k tomu, jak často se tu mění počasí.

Nejpodivnější na celé planetě je voda. Vypadá, že je průhledná, ale když se do ní něco ponoří, tak to docela zmizí a je skoro nemožné to znovu najít (s posádkou jsme to testovali a ztratili jsme spoustu věcí). To však není jediná podivnost na této vodě. Ona také občas mluví. Ale nemluví stejným podivným jazykem jako obyvatelé planety. Většinou mluví anglicky. A (jako by toho nebylo dost) je pokaždé jinak hluboká, ale jelikož má pořád stejný tvar, tak to téměř není poznat. To je asi vše, co jsme o této planetě zjistili, ale jsem si jistá, že je toho tady ještě mnohem více.

■ Lenka Skýpalová

V hodině českého jazyka dostaly děti ze 6. A za úkol ve skupince vytvořit krátký příběh s aspoň 20 věty, který musel obsahovat zadaná slova.

- 1. skupina – babí léto, drobný pavouček, zámecká zahrada, zpívat, zarostlý loupežník, velice sečtělý, hnědý kaštan

Statečný pavouček

Během babího léta vylezl jeden drobný pavouček ven do města. Vlezl do zámecké zahrady, kde slyšel zpívat ptáčky. Za chvíli uslyšel a potom i uviděl zarostlého loupežníka, který krade zámecké ptáčky. Pavoučka to naštvalo, a proto začal vymýšlet plán. Přemýšlel tak dlouho, až ho to napadlo! Vylezl na největší jírovec v zámecké zahradě. Na něm visel veliký hnědý kaštan. Loupežník byl velice hloupý a oproti němu byl pavouček velice sečtělý, proto věděl, jak kaštan shodit, aby loupežníka zasáhl. Kaštan ho zasáhl, pak ho jen pavouček svázal. A od té doby se loupežníci a někteří lidé bojí malých drobných pavoučků!

(Baxová, Češková, Bacáková Chrapčiaková, Konopásková)

- 2. skupina – jednoho dne večer, černá kočka, kukuřičné pole, stará babička, velice krásná, tancovat, rezatý hřebík

O černé kočce

Byla jednou jedna stará babička a ta měla kočku. Jelikož tato kočka byla černá, tak když někomu přeběhla přes cestu, ten dotyčný měl smůlu. Jednoho dne večer byla diskotéka, na které se tancuje, a černá kočka tam přeběhla jednomu pánovi přes cestu. Na pána spadl rezavý hřebík a pán umřel. Jednoho dne šla černá kočka kukuřičným polem a byla smutná, že ji nikdo nemá rád. Když najednou potkala kouzelnici a ta ji přeměnila ve velice krásné zrzavé koťátko, a všichni kočku měli rádi.

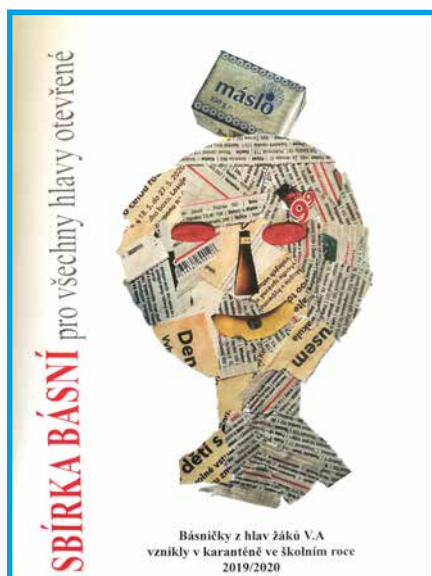
Žáci 5. A vytvořili sbírku básniček na téma využití rčení, v nichž se hovoří o hlavě (např. nech si to projít hlavou, je to hlava děravá, mít hlavu v oblacích, mít máslo na hlavě apod). Nakonec jsme jich společně vymysleli skoro 50.

Jde mi z toho hlava kolem

Klára Daničková

Jde mi z toho hlava kolem,
jak jsem dneska horem dolem,
křížem krážem bloudil polem.

Hledal jsem tam zajíce, co utekl z ulice.
Naší tety Alice, při západu měsíce.
Naše teta Alice chová totiž zajíce,
Má je ráda velice, ví to celá vesnice.

Voda

Dominika Pförtnerová

Včera jsem plavala ve vodě
byla tam hlava na hlavě
a tak jsem raději plavala dál
aby mě neutopil ten tlustoučký pán.

Mám to dneska pohodičku
vykašlala jsem se na básničku
Mám v hlavě samé piliny
říká to babička z Bíliny.

Maminka pěkně zuřila
a tak jsem dobroty vařila.
Je to hlava horká,
po koláči byla zase krotká.

Těžké úkoly

Pavla Pochobradská

Sedím doma na židli,
něco mi tu nesedí.
Dělám úkol z matiky,
těžký jak slon z Afriky.

Sedím doma na židli,
Dělám pořád úkoly.
Myslím, myslím, nejde to.
Brouk mi v hlavě sedí, nejde to,
ať už je to hotovo!

Měj hlavu v oblacích

Miroslava Vladyková

Hod' všechno za hlavu,
nekaž si svět!
Pak přeplav Vltavu,
vypěstuj květ.

Stoupni si na draka,
měj hlavu v oblacích.
Proplav si oblaka
a skákej na mracích.

Život je fajn,
tak si ho užij!
Je přece tvůj,
po svém ho prožij.

Básnička o hlavě

Aleš Krejza

Šel jsem na film do kina,
šla tam celá rodina.

Dávali film V hlavě.
Lístky koupil hravě
můj dědeček Pepa,
co furt něco dělá.

Seděli jsme v řadě pět,
jedna, dva, tři, čtyři, pět.

V sále byla hlava na hlavě,
jako v létě v parku na trávě.

Všechny děti popcorn schroupaly,
dříve, než se filmu dočkaly.

A když jsme pak šli z kina domů
rozkvetlou alej ovocných stromů,
i přesto, že je kino jen pro zábavu
měli jsme zážitků plnou hlavu.

Tak na příště se zase těšíme,
teď honem spát už ale musíme.

Dobrou noc teď přejeme vám všem,
zítra dobré ráno s úsměvem.

Brouk v hlavě

Vojtěch Zajíček

Sedím, nevím kudy dál,
jako bych se trochu bál,
že mě klovne sojka,
když mám v hlavě brouka.

Brouk mě trápí, přemýšlím,
kolik toho asi vím,
když mě čeká zkoušení,
a já jsem z něj zkroušený.

Ve škole

Daniel Eder

Ráno musím do školy, budu dělat úkoly
Je tam hlava na hlavě, všichni křičí
bezhlavě
Učitelka ztrácí hlavu
asi máme všichni vadu
Dal bych vám teď jednu radu:
učení je pro zábavu.

Ztracená hlava

Lucie Kamanová

Ztratit hlavu, to je špatný,
bez hlavy se nedá žít.

Hlava, to je hlavní orgán,
Ten přec musí každý mít.

A navíc tělo bez hlavy
nemá žádné nápady.

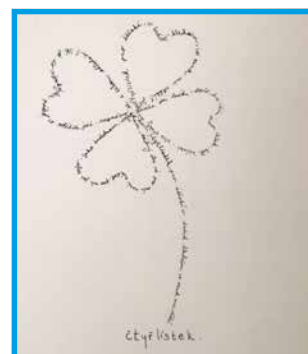
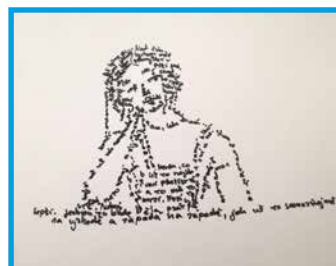
Brouk v hlavě

Tomáš Černý

Ráno jsem vstal z postele, měl jsem
krásný sen,
že bych v brouka v hlavě měl.
Ne, to nebyl v hlavě brouk.
To byl jen náš pavouk.

Deváťáci se pustili do tvorby kaligramů, tedy básní, která jsou psány do obrazce, který vyjadřuje jejich téma.

Na základě četby v hodinách literatury pak žáci z 9. třídy psali dopisy autorům přečtených knih.

Dobrý den pane Oto Pavle,

chtěl bych se vás zeptat na pár otázek, ale prvně bych vám chtěl říct, že se vám kniha moc povedla, byla velmi čtivá a dokázala mě zaujmout, což obvykle jiné knihy nedokážou. Možná to bylo i tím, že si občas taky rád zajdu zachytat ryby, ale ne sumce, obrovské kapry nebo úhoře. Spíše malé rybky, karásky, které se velikostí podobají vašim řízkům.

Moje první otázka ještě nebude odkazovat na knihu, ale na vaše studijní léta. Jak jste je prožíval, s jakými známky jste obvykle prošel a jaké předměty byly vaše oblíbené?

Moje druhá otázka se bude týkat stáda bílých hřibů, které jste našli v lese, když jste šli na houby. Bral jste v tu chvíli svou matku vážně, když mluvila o tom, že zanedlouho začne válka, nebo ne?

Moje třetí otázka bude souviset s odvedením vašich bratrů a vašeho otce do koncentračních táborů. Věřil jste, že se vám vaše rodina vrátí, anebo jste dopředu věděl, že jste se s nimi viděl naposledy?

Další otázka bude, co se vám honilo hlavou, když jste vytáhl kapra z rybníčka u starého mlýna a mlynář vám ho sebral, i když vám slíbil, že když tam něco ulovíte, tak si ho můžete nechat?

Poslední otázka je k dnešní době. Chytil byste v dnešní době ryby, když byste měl na všechno povolení, nebo byste raději lovil ryby načerno, protože jste to dělal jako malý kluk a chtěl byste se zase cítit jako dítě?

Budu rád, když odepíšete a přeji vám krásný zbytek dne, pokud jste to dočetl až sem.

Oldřich Slezák

Milá Anno Franková,

dočetla jsem se o tvém tragickém příběhu z osobního života, který mě nejen dojal, ale také zaujal natolik, že jsem si vyhledávala další informace o tvém životě v internetových článcích.

Tvůj příběh začínal skoro jako obyčejné dětství malé holčičky, která toužila pouze po pravé kamarádce, která by ji vyslechla a které by se mohla svěřit s důvěrnějšími věcmi. Jenže sis žádnou pravou kamarádku nenašla, a proto sis svoji vytouženou přítelkyni začala psát ve formě deníku, který jsi pojmenovala Kitty.

Líbilo se mi, když sis psala poznámky o tvých kamarádech a spolužácích a také tvé vztahy k nim. Bylo pro mě velmi překvapující, že jste jakožto Židé dostávali opravdu plno hrozných zákazů a pravidel, které jste museli dodržovat jen kvůli svému národu. Muselo být pro tebe i tvoji rodinu hrozné, když jste se ukrývali v zadní části domu, který dříve patřil firmě tvého otce. Jenže málokterý příběh z dob koncentračních táborů dopadl dobře. Ty a tvoje rodina jste bohužel nebyli výjimkou. Kromě tvého otce jste všichni zahynuli. Jediné, co po tobě zbylo, byl tvůj deník, ze kterého se stal hodnotný artefakt.

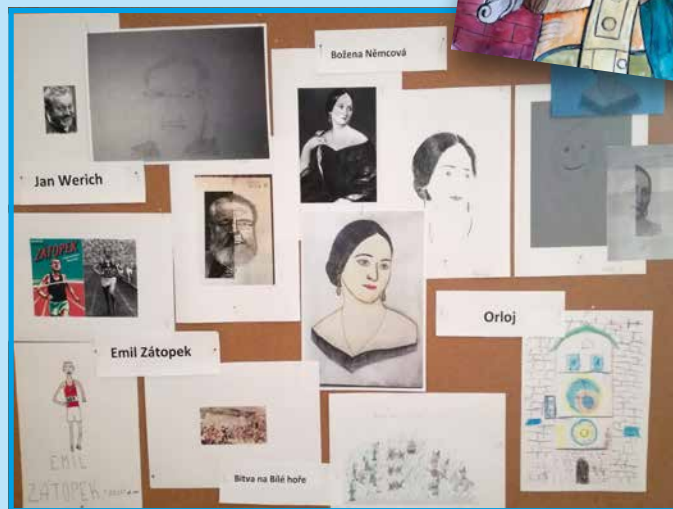
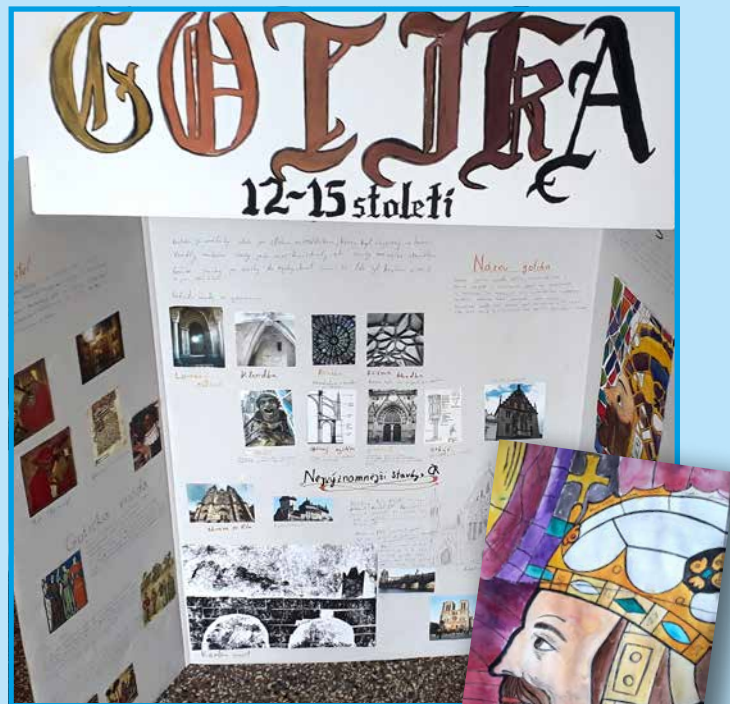
Musím uznat, že jsi to měla ve svém životě opravdu velmi těžké. Nechtěla bych se narodit do takové doby jako ty. Děkuji ti, že jsem si mohla znovu připomenout, jak moc jsem ráda, že se v současné době neděje žádná světová válka a lidé v této zemi se mají dobře.

S pozdravem
Simona Mikysková, IX. B

Diana Potůčková

Zajímavé výstupy vznikají i při projektové výuce v jiných předmětech.

Střípky z výtvarné výchovy

Školní rok 2019—2020 byl o hodně kratší než obvykle, přesto naši žáci zvládli vytvořit mnoho zajímavých výtvarných prací a projektů.

Téměř celý podzim trávili všichni pečlivou přípravou výrobků na již tradiční vánoční jarmark. Vzniklo velké množství nádherných výrobků a dekorací. Třídy mezi sebou soupeřily o nejlepší stánky, které byly plné keramických andělů, grafických tisků, perníčků, ručně vyráběných hraček a mnoho dalšího.

Mnozí z žáků také před Vánoci stihli navštívit grafický ateliér U Kostela, který se v letošním roce otevřel v Odoleně Vodě veřejnosti. Žáci šestých ročníků si tak mohli vyzkoušet netradiční grafické techniky jako papírotisk nebo linoryt. Pod vedením ilustrátorky Zuzany Maškové tak vznikla nádherná výtvarná díla, ze kterých měli všichni velkou radost.

Prohlídek uměleckých výstav jsme měli naplánováno mnoho, bohužel vznikem nastalé situace stihli naši žáci zhlédnout jen dvě. První z nich byla výstava interaktivních ilustrací ke knize Malý princ jejíž autorkou je Eliška Podzimková. Druhá výstava, kterou měli žáci sedmého ročníku možnost navštívit, byla ta s názvem O létání a jiných smyslech autora Petra Síse.

Všechny ostatní plánované akce jako prohlídky dalších výstav, výtvarné workshopy, výlet do vídeňských galerií a mnoho dalšího, co jsme nestihli zrealizovat v tomto školním roce, plánujeme uskutečnit hned, jak to bude možné.

■ Mgr. Tereza Prášilová

A celý školní rok skončil korunou...

Zápis v době pandemie

Letošní rok se naprosto vymykal všemu, na co jsme byli zvyklí a co jsme zatím prožívali. I zápis do školy proběhl naprosto netradičně. Místo rozzářených a dychtivých prvňáčků jsme přivítali v rouškách jen jejich rodiče. Ti přinášeli do školy přihlášky, které paní učitelky kontrolovaly. Rodiče si odnášeli pro děti dárek—omalovánky. Vše se dělo za dodržování přísných hygienických pravidel.

Přesto i na letošním zápisu bylo něco pozitivního. Vyzkoušeli jsme si zápis „on line“, který se osvědčil a budeme ho používat i v dalších letech. Ale samozřejmě to už budou chodit s rodiči i děti. Zapsali jsme 126 žáků. Rodiče některých žáků požádali o odklad školní docházky.

■ PaedDr. Michaela Grmelová

Vem si roušku

Během domácí výuky, která probíhala kvůli pandemii covid-19, jsme jako učitelský tým natočili a zatančili taneční výzvu pro žáky „Vem si roušku“.

Vyzvali jsme žáky a jejich rodiny k tomu, aby se taneček naučili a poté se při svém vystoupení natočili. Některým se to povedlo, a tak nám zaslali své taneční kreace. Jejich videa jsme poté sestříhali a vytvořili jeden mix, který je pro všechny přístupný na školním youtube kanále.

■ Mgr. Monika Vodičková

Podpora zdravotníků

Poté, co mohly děti znovu přijít do školní družiny, nezáhalely a rozhodly se společně s paní vychovatelkami podpořit zdravotníky v první linii.

Děti malovaly na podporu zdravotníků z Nemocnice Na Bulovce srdce, paní vychovatelky je pekly z perníku. Zároveň děti ze druhé třídy spolu s paní učitelkou Pražákovou malovaly obrázky, které byly rozváženy spolu se stravováním pro zdravotníky.

Co lze dělat v karanténě?

Třeba psát (S)KORO (navirový) DENÍK.

Jaké zajímavé čtení se v deníku objevilo?

- A tak si myslím, že to, že jsme se na chvíli zastavili a měli čas si uvědomit, co všechno máme a co můžeme ztratit, je vlastně užitečné. Přesto se ale moc těším, až to bude všechno za námi. (Verča)
- Musíme být silní a vydržet tuto situaci. Nesmíme se zhroutit. Chtěla bych říct, že jsem ráda, že máme super dospělé.

A 11. května mohli do školy přijít devátáci v maximálním počtu 15 žáků ve třídě. Zde je několik postřehů, co je vedlo k tomu do školy přijít, nebo naopak zůstat doma.

Prostě všechny, co nám hodně pomáhají ulehčit život v této těžké době. (Mirka)

- Virtuální škola se mi líbí v tom, že nemusím tak brzy vsávat a že mám volné odpoledne. (Terka)
- Dnes se mi narodil bratranec Honzík. Kdyby se narodil o den dříve, měl by narozeniny ve stejný den jako moje mamka. (Daniela)
- V téhle těžké době je po mě daleko důležitější chodit na čerstvý vzduch, ne dělat úkoly. Samozřejmě na úkoly nekašlu, ale třeba takové čtení mě baví víc ☺. (Aleš)
- Doma je nuda, ve škole jsme si mohli radit a povídat si spolu, mohli jsme si povídat bez roušky. Ale teď platí: Nasad' si roušku! Chrání sebe i své blízké. Doufám, že se svět brzy uzdraví! (Natálka)
- Pomáhám doma rodičům, starám se o prababičku. Učím se novým věcem — děláme přestavbu baráku. A sleduji mámu při vaření. (Míša)
- Protože nemůže být orienták ani jiné kroužky, tak mamka rozestavila ve Velkém háji kontroly, aby si každý vytisknul mapu a zaběhnul si to sám. Já jsem to zaběhla za 29 minut. (Klárka)

- Do školy nepůjdu, protože to není nutné a taky se mi nechce vyrazet brzo ráno pro něco, co vlastně tolik nepotřebuji. S mojí mamkou jsme se shodly, že pokud to půjde, nebudeme babičku, která s námi žije, vystavovat zbytečnému riziku. Dokonce bych řekla, že si to tak ona sama přeje. Jinak kdyby to bylo na mně, tak bych si ráda přišla třeba jenom popovídat. Dost mě mrzí, že se zrušily akce, které jsem měli se třídou, a přeji si, abychom na nějakou jeli. Zatím se snažím nepropadat ponorkové nemoci, jelikož právě ta se u nás začíná projevovat. Chybí mi kamarádky, takže občasné telefonáty mi vždy zvednou náladu.
- Do školy půjdu, protože nás devátáky čekají přijímací zkoušky, a vím, že doma bych se nedokázala dobře připravit, protože se do učení často nedonutím a různé prokrastinuji. A když máme tuto možnost, tak toho využiji. Budu samozřejmě také ráda, že se uvidím s někým jiným, než se sourozenci a rodiči. Už je to pro nás všechny dlouhé. I když jsme tento víkend navštívili i širší rodinu, budu ráda, že uvidím i jiné tváře. Těšíme se i na spolužáky a jsem ráda, že se ještě podívám do této školy, než se, doufám, dostanu na nějakou střední školu :). Těším se, že uvidím nějaké učitele, ale zároveň doufám, že učitelé, co nás vyučují online, budou shovívaví a budou nám toho dávat trochu míň.
- Do školy nepůjdu, protože rodiče se dohodli, že riziko nákazy zde stále je, a nechtějí, abych několik hodin seděl v lavici s rouškou. Byl jsem přijat SŠEMI obor Elektromechanik pro stroje a zařízení, proto přípravu na přijímací zkoušky nepotřebuju. Svě místo přenechám svým spolužákům, kteří se hlásí na střední školy, aby byli úspěšní při přijímacích zkouškách a dostali se na své školy, jako jsem se dostal já.
- Do školy půjdu, protože se potřebuji připravit na přijímací zkoušky. Musím se přiznat, že jsem se moc nepřipravovala, a když se na to teď zpětně koukám, měla jsem na přípravu od března tak 2 měsíce, což je určitě spousta času. Taky jdu do školy, protože se už doma nudím a těším se na spolužáky, které už jsem hodně dlouho neviděla. Nevěřila bych, že někdy řeknu, že se těším do školy. Ale určitě mi chodit do školy na dvě hodiny vadit nebude. Taky jdu do školy, protože se situace už zmírnila a myslím si, že je potřeba do té školy zajít, abych všechno nezapomněla.

Žáci 1. C měli za úkol v době domácí výuky nakreslit obrázek maminky a tatínka. Protože ještě neumí popis postavy, měli k obrázku maminky a tatínka napsat několik vět. Posuďte sami, jak se jim to povedlo.

Máma je hezká, mám ji rád. Máma má rádka noží. Slabí se, když málo jím. Pracuje ve nemocnici jako sestra a stará se o nemocné děti.

- Já jsem se rozhodla do školy nenastoupit a dál dokončit 9. třídu formou distanční dálkové výuky. Mám k tomu několik důvodů. Na mnou vybranou školu jsem již přijata, ale hlavním důvodem je podle mě pořád existující velké riziko přenosu koronaviru do naší rodiny. Moje máma pracuje jako sestřička na onkologii Nemocnice Na Bulovce a denně přichází do styku s oslabenými pacienty. Pokud bych ji třeba náhodou nakazila, mohlo by to mít hodně špatné následky pro celý chod tohoto oddělení, kde se každý den bojuje o lidské životy.

Každoroční obhajoby závěrečných prací žáků 9. ročníku letos neproběhly, žáci práce odevzdali pouze v písemné podobě. Veškeré konzultace ohledně zpracování probíhaly online, takže i v tomto to měli devátáci ztížené. Zde alespoň úryvek z práce o Emilu Zátopkovi, jehož výročí úmrtí jsme si v letošním roce připomněli i v projektu Kulatá výročí.

Vybral jsem si Emila Zátopka, protože to je naše sportovní legenda a protože taky rád běhám. Chtěl jsem si vybrat nějakého slavného sportovce. Nejvíc mě právě zaujal Emil Zátopek, jelikož jsem o něm nevěděl zas tolik, chtěl jsem se o něm dozvědět víc informací. Zajímalo mě hlavně, jaké byly Emilovy začátky a jak se vůbec k běhání dostal. Říkal jsem si, že bych se mohl inspirovat jeho technikou běhu.

Taky mě zajímalo, jak se seznámil s Danou. Chtěl jsem se taky dozvědět, jaký byl jeho život po skončení kariéry. (...)

Práce mě obohatila o spoustu nových informací, některé mě i velmi překvapily, například život Zátopka po skončení kariéry. Netušil jsem, že náš nejslavnější sportovec takhle špatně dopadl. Taky mě hodně zaujaly Emilovy tréninkové metody, protože byly originální a velmi náročné. Díky němu teď víc běhám a mám lepší fyziku a držím se jeho skvělých hesel:

„Vítězství je skvělá věc, ale přátelství je ještě lepší.“

„Jestli chcete něco vyhrát, běžte 100 metrů. Jestli chcete něco zažít, běžte maraton.“

„Nebylo mi dáno běžet a usmívat se zároveň.“

„Je to hranice bolesti a utrpení, která dělí chlapce od mužů.“

„Když nemůžeš, tak přidej.“

■ Adam Pavelka

25. května pak mohly do školy dorazit děti z 1. stupně, opět ve skupinkách maximálně po 15 žácích, v omezeném provozu byla otevřena školní družina. 8. června proběhly přijímací zkoušky žáků 9. tříd.

Zvládli jsme to

Ani v době, kdy byla škola zavřená, žáci nelenili. Ve výtvarné výchově jim byly zadány dva úkoly, do jejichž realizace se k převkapaní vyučujících zapojil téměř celý druhý stupeň. Prvním úkolem bylo vymyslet a vyfotit originální fotku v roušce. Z došlých fotografií vznikla na plotě školy výstava s názvem Zvládli jsme to, která vítala první žáky, kteří se mohli v květnu vrátit do školy.

Učitelská porota také vybrala deset nejlepších a ti byli odměněni na konci školního roku při předávání vysvědčení.

Druhým úkolem bylo nakreslit portrét slavné osobnosti, která v letošním roce slavila nějaké významné výročí.

Postřehy z domácí výuky

- Pracovalo se mi doma u mamky dobře, u táty to bylo o mnoho horší, musela jsem pracovat sama, protože táta pracoval na zahradě. Když jsem potřebovala pomoc, řekl 5 minut a byl z toho celý den, takže mi vůbec nepomohl. Mamka mi připravovala učení rovnoměrně, každý den jsme měla 2–3 bloky na učení, byla u mě, když jsem potřebovala pomoc, takže jsem pak měla odpoledne volné. Doma bylo lépe než ve škole, ale do školy už se těším.
- Při tomto samostudiu mi moc chybělo nějaké vyprávění paní učitelky k danému tématu. I třeba nějaká zajímavost či veselá historka, díky které se pak učivo mnohem lépe pamatuje. Jinak se mi doma pracovalo celkem dobře, protože jsem na to měl klid a mohl si vše rozmyslet bez stresu. S tím souvisí i to, že mi rozhodně nechybělo stresující psaní písemek či zkoušení. Ovšem na druhou stranu, některé věci jsou lepší dělat ve škole. Musím také uznat, že pravidelný a jasně daný čas při studiu ve škole dle rozvrhu, je asi pro mě lepší.

- Během koronavirového období se mi pracovalo lépe. Hlavně proto, že jsem nebyl rušen (občas i až moc) hlasitými spolužáky. Doma jsem si mohl rozvrhnout práci tak, jak mi to vyhovovalo, ne jako ve škole, kde je pevný rozvrh... Občas mi musel pomoci Google a někdy i máma. Myslím si, že si na vysvědčení z českého jazyka zasloužím nejhůř trojku, protože jsem začal pracovat. A jediné, co bylo potřeba na donucení mě pracovat, byla světová virová krize.
- Úkoly v karanténě jsem od začátku neplnil, protože jsem nevěděl, že se dávají do stejných složek. Nakonec jsem to nějak zjistil, ale to už jsem dostal od mamky výprask, že jsem je nedělal. Tak jsem se trochu vzpamatoval, ale pořád jsem je moc neplnil. Proč? Protože jsem byl líný a nechtěl jsem nic dělat. Bavilo mě spát. Takže zanedlouho zase přišla mamka a začala mě hlídat. Každý den jsem musel předkládat vypracované úkoly, které měla napsané v sešitě a postupně si je odškrtovala. Proto mi nic jiného nezbylo než mít vše do pátku hotové. Musím říct, že bez mamky bych to asi nezvládl, takže jsem rád, že si na mě našla čas a že je konec karantény a taky školního roku. V září se ale těším do školy mezi své spolužáky.
- Chtěla bych říct, že ne každý měl přístup k online hodinám. Já chápu, že dnešní doba je jednoduchá a asi už každý má vše. Jenže třeba pro mě je počítač nebo notebook zbytečný... Nejsem ta, která by na něm byla 24/7 a pařila. Já osobně mám mininotebook a upřímně, dá se na něm něco dělat? Dá se na něm uspořádat online výuka? Ne. Měla jsem popravdě i problém se závěrečnou prací. Na svém ntb nemám stažený Word, PowerPoint, takže jsem pracovala pomocí online Word, jenže to není plná verze. Musela jsem tedy dojíždět k mé sestře, abych mohla práci zpracovat... Já, kdybych měla tu možnost zorganizovat si online hodiny, tak jsem na nich furt, protože ten kontakt s učitelem mi opravdu nic nenahradí. A shrnula bych to tak, že ne všichni měli přístup k online výuce, a taky proto tak i vypadal náš výsledek po dobu samostudia.

A přišel konec školního roku a rozdávalo se nejen vysvědčení, ale i slovní hodnocení za dobu domácího samostudia. A jak byl netradiční tento školní rok, netradičně probíhalo i rozdávání vysvědčení—na hřišti, před školou, na zahrádce paní učitelky, deváťáci se tentokrát loučili v restauraci Opera. Nastaly zasloužené prázdniny nejen pro žáky a učitele, ale i pro rodiče, kteří v míře větší než obvyklé přispěli ke zdárné výuce.

Slavnostní rozdávání vysvědčení žákům 9. ročníku

Slavnostní ukončení školního roku a i docházky do základní školy žáků 9. třídy proběhlo v restauraci Opera.

Během dopoledne se postupně rozloučily všechny tři deváté třídy. Absolventům bylo předáno vysvědčení, slovní hodnocení, dostali šerpy, vzpomínkové dárky z rukou paní ředitelky a paní starostky.

Deváťáci, i když někteří ještě nervózní z toho, zda byli přijati na střední školy, si připravili krátké poděkování vyučujícím, s nimiž se během celé školní docházky v hodinách setkávali, zavzpomínali na to pěkné i nelehké s humorem sobě vlastním.

Přejeme jim, aby se jim v dalším studiu i budoucím životě dařilo.

■ Mgr. Markéta Škramlíková

